

P. Vayreda i Olivas

Santa Maria del Mont

Butlletí Mensual

Any VII

Gener de 1934

Núm. 69

XAMPANY GELAMA

Caves a VILAJUIGA (Girona)

Avis d'Administració

Preguem a tots els subscriptors que per tal de normalitzar la marxa de la nostra Administració, vulguin posar-se al corrent de llur respectiu abonament, a fi de què no ens haguem de veure obligats a suspendre la remesa del BUTLLETÍ.

L'import de la subscripció el poden fer a mans del capellà del Santuari, del Sr. Director del nostre BUTLLETÍ, o bé enviar-lo per Gir Postal o segells de correu al nostre representant a Girona que és Mn. Josep Oliver, Prev., carrer de Sant Francesc, núm. 9, on hom es pot dirigir per tots els afers d'administració. També es poden pagar les subscripcions a les llibreries de Joan Geli, C. Albareda, de Francesc Geli, C. Argenteria, de Girona, i Masdevall, de Figueres.

SANTA MARIA DEL MONT

Butlletí mensual

Director: PERE VAYREDA I OLIVAS

Preu de subscripció: 2 pessetes l'any.

Número solt: 20 centims.

Anuncis a preus convencionals.

(Amb llicència eclesiàstica)

QUARESMA

En arribar aquest nombre als nostres lectors ja estarem a punt d'encetar la Quaresma. Parlem-ne, doncs, d'aquest temps de penitència i oració que l'Església ens proposa en el seu cicle litúrgic per tal de preparar nos per la celebració del gran misteri de la Redempció.

La Quaresma, (Quadragèsima en llatí) és en memòria dels quaranta dies que Jesús dejunà en el desert, i per això dura també quaranta dies. L'esperit tradicional del cristianisme ens porta a dedicar aquestes setmanes a la mortificació, per tal com la nostra naturalesa indòmita té necessitat d'una frenada periòdica si no vol ésser víctima dels més baixos desordres de les passions. El cristià que sap que és fill de Déu, ha de consagrar al menys una part del temps que dura la seva vida a pensar en Déu, i a retre-li l'homenatge que li deuen les seves potències i les seves facultats, el seu cos i la seva ànima.

Per això antany a la nostra terra, tan amarada de l'autèntic esperit cristià, la Quaresma era un temps la influència del qual transcendia a diversos ordres de la vida. A casa es coneixia la Quaresma per les restriccions que el dejuni i l'abstinència imposen a la taula. Al carrer i en la vida de relació hom la nota-

va per la cessació de moltes diversions, sobre tot les més dissipadores. En alguns pobles per la Quaresma no es feia ball enlloc, i era una excepció que en ocasió d'alguna festa es ballessin sardanes. A l'Església, ultra els ritus especials de la Litúrgia del temps, hom hi celebra funcions de caràcter extraordinari com el «Via Crucis», el «Septenari dels Dolors», etc.

Hem de constatar amb tristesa que de tot això ben poca cosa en queda a la nostra societat, per més que encara es tingui per cristiana. Ara ningú no s'està de res. Els dejunis són trencats per qualsevol motiu, i en canvi les diversions són continuades amb una indiferència i una desaprensió verament descoratjadora. Els temples devenen buids i els cines i els balls vessen de concurrència afamada de l'alegria del viure.

Heu's ací un senyal ben evident de com ha minvat entre nosaltres l'esperit religiós. Totes aquestes generacions que amb una tan gran inconsciència obliden els seus deures, amb els fets afirmen clarament que el negoci de la salvació de l'ànima és un afer que tant se'ls en dóna. Perquè si els interessès, bé serien amatents a posar els mitjans d'assegurar-la i per tant s'aprofitarien d'aquest temps privilegiat, destinat a intensificar la vida de l'esperit per reconcentrar-se interiorment i posar en regla llur comportament envers Déu que és qui a la fi de la vida ha de premiar o castigar els homes.

«No solament de pa viu l'home sinó de tota paraula que ix de la boca de Déu» ens recorda l'Evangelí d'un dels primers dies de la Quaresma, i amb això hem de comprendre que el nostre destí és quelcom més elevat que fer vida vegetativa i gastar el temps en frivolitats i disbauxes. Pràcticament, però, molts cristians proclamen aquella màxima pagana que és blasmada en els Llibres Sants: «mengem i bevem que demà morirem». Trist ideal fóra certament el de l'home si la finalitat de la seva vida no es distingís per res de les bèsties, perquè en realitat aquestes encara que no ho diguin no fan res mes que menjar i beure per morir l'endemà.

I encara elles, si poguessin parlar, potser no tindrien el cinisme de proclamar uns ideals tan baixos.

Del Núria Botànic

Sota aquest títol «L'Estel de Núria», òrgan del Santuari d'aquest nom, publica una nota on s'al·ludeix un article nostre en el que preconitzàvem la creació de Jardins Botànics i altres formes de vulgarització de les espècies vegetals muntanyenques. Ens plau reproduir el text esmentat tot agraïnt les paraules de bon afecte que en ell se'ns dediquen.

* * *

Ens és molt plaent veure com tots els caires del pireneu nurienc són, cada dia, més compresos i estimats. Els nostres benvolguts lectors hauran vist el delit amb què *Rhododendron*, des dels nombres anteriors, ha emprès el treball de vulgarització de ço que diu relació amb la flora de Núria. Sabem que el nostre volgut col·laborador té preparats alguns treballs que cridaran fortament l'atenció dels nuriencs de cor i que despertaran l'afecció a les plantes amb què tan galantment s'adorna la Regina del Pireneu.

Un altre amic de Núria, des de «Santa Maria del Mont» es dol que al nostre santuari no hi sigui instal·lat, com al coll de Lauteret (entre Briançon i Grenoble), un jardí de flors alpines, on s'acoblin, per a major comoditat dels botànics, moltes espècies que altrament han d'ésser feixugament buscades per conques i afraus. Bé, molt bé, Dr. de Bolós. A això anem també: actualment en els parterres dels patis del Santuari n'hi floreixen ja algunes d'aqueixes espècies tan estimades dels botànics...

Amb temps i paciència tot reeixirà. Cal, però, tenir en compte que la floració de moltes espècies botàniques del clot de Núria és més primerenca, visiblement, que la dels cims. Així, durant els mesos d'agost i setembre, que són els de major concurrència, ja és tardor per a la nostra vall, botànicament parlant. A més a més, les flors alpines conreades en els jardins o parterres del clos del Santuari es desenrotllen amb molta rapidesa i tenen certament escassa durada.

Farem tot el que podrem, sempre a major glòria de Santa Maria de Núria.

Crida als comarcans de la Garrotxa

Un sector de naturals de La Garrotxa, residents a Barcelona, ha iniciat gestions per a fundar un Casal de La Garrotxa, amb l'objecte de procurar, per una acció conjunta, el resorgiment espiritual i la prosperitat de llur comarca. A tal fi propulsarà i secundarà els projectes i iniciatives que tendeixin a acreïxer la cultura i la riquesa de la nostra comarca; contribuirà a difondre el coneixement de les seves belleses naturals i artístiques, i es constituirà en defensora dels interessos comarcals.

Els iniciadors compten ja amb una base numèrica i desitgen sumar el concurs de tots els comarcans de La Garrotxa que viuen a Barcelona, i a aquest fi els adrecem aquesta crida.

A títol d'informació i sense que en això es vulgi prejutjar possibles modificacions que les circumstàncies i les actuacions futures de l'entitat projectada aconsellin, creiem d'interès detallar els pobles que formen la comarca de La Garrotxa: Argelaguer, Baget, Batet, Bassegoda, Begudà, Beuda, Besalú, Briorf, Caballera, Camprodon, Capsec, Castellfollit, El Torn, Freixenet, Hostalets, Joanetes, La Canya, La Pinya, Les Planes, Les Preses, Llanàs, Llerera, Lligordà, Maià, Mieres, Molló, Montagut, Olot, Oix, Palau de Montagut, Porqueres, Ribelles, Ridaura, Sant Andreu de Socarrats, Sant Aniol de Finestres, Sant Esteve de Bas, Sant Esteve de Llèmana, Sant Feliu de Pallerols, Sant Joan de les Fonts, Sant Miquel de Corb, Sant Miquel de Campmajor, Sant Miquel de Pineda, Sant Martí Sasserres, Sant Pau de Segúries, Sant Pere Despuig, Sant Privat de Bas, Sant Salvador de Bianya, Santa Pau, Sales, Setcases, Tortellà, Tragurà, Vilallonga.

Per la Comissió organitzadora, EDUARD BASSOLS, JOSEP M. MASRAMÓN, MANUEL RICART.

EL PASTOR

En una o altra ocasió, tot excursionista s'haurà aturat uns moments en la contemplació de les figures gràcils i harmòniques dels caps de bestiar que pasturen calmosament en l'ampla esque-

na de cepada muntanya, o en la vall somnolenta carregada de verdor.

Alguns fins hauran oït un flabiol manyagoi com rondinava notes enganxadisses, acompanyades tan sols per la sonoritat de les esquelles penjades del coll de la vaca solofòrmica o del borrec tussaire i mal gènit.

Us apropareu a la ramada i els lladrucs ferèstecs del gos d'atura posaran a l'aguait el pastor que, una engruna esquerp, renyarà el gos i us contestarà la vostra salutació amb un gran tel indecís a la paraula.

Amb excusa d'un cansament més o menys autèntic, us asseureu amb tota la franquesa i naturalitat del món al seu costat.

Xerricareu i en convidar-lo potser que accepti, però veureu sempre com la gorja fa un gran esforç per empassar-se aquell vi cremant de ciutat que l'esgarripa.

Preguntareu el camí. Intentareu que parli.

Haureu tothora de portar el tren de la conversa.

Generalment els monosíl·labs i les paraules mesurades del pastor, us diran que l'home solitari de les muntanyes, és dur de paraules amb el desconegut.

Tot el més somriurà amb unes petites dents simpàtiques, però us adonareu que la vostra companyia més aviat li fa nosa que servei.

Insistireu, potser, sobre un mateix punt, no voldreu entendre massa bé el camí que us assenyali, però els resultats que obtindreu seran més aviat negatius.

El pastor no se us destaparà.

No intenteu tampoc que us toqui una tonada, no en treurieu res.

Les tonades les guarda per a la ramada, o per a l'ombra d'arbres que s'enfilin fins al cel, o bé per als colors brillants d'un crepuscle. Mai, però, per a unes bandes i un bastó refilant i indiscret.

A l'últim us aixecareu, saludareu, ell farà altre tant.....

I la silueta del pastor i el seu gos fidel es fondrà en l'arreconada del camí.

Si retornéssiu sobre els vostres passos, oiríeu un gran sospir a ple, com aquell que s'ha tret un gros pes de sobre.

En els moments en què fem voleiar l'esperit de records que ens ha deixat la muntanya, se us apareix la silueta del pastor amb la seva gran bossa de cuir o de pell d'ovella, amb la seva manta fosca sobre les espatlles, el seu bastó prim i el seu gos arredosat a les cames, com una visió de senzillesa extrema, de bellesa esmortuïda, sense trets barrocs ni contrastos afilligranats i capriciosos.

Els seus ulls us recorden l'austeritat de les valls gemades recobertes de flors humils, o la bondadosa quietud d'una tarda serena dalt dels cims, o d'una nit tranquil·la regalimant de raigs de lluna.

El seu silenci i la calma de la seva paraula acompassada, sembla que portin arrapada la inamobilitat solemne de les valls altes, o dels grans cimalls silents que conviden a la meditació i a la contemplació de Natura, abocada als vostres peus com el cos d'una deesa augusta que desperti en vosaltres el més noble i més sincer dels sentiments.

El record del pastor i de la seva ramada és la nota dolça, la nota gràcil, la nota poètica que en vosaltres haurà deixat la muntanya.

Una nota de seda a la indecisa llum d'un cap al tard asserenat i quiet, amb colors i perfils esmortuïts i d'una naturalitat compresa.

I és perquè el pastor dur de paraules, el pastor esquerp i somniador, és el fill més petit de la muntanya i per això tot ell en transpua a dolls la seva poesia, una poesia bondadosa, senzilla, dolça, infantívola i asserenada.—C.

Imatges florides

I

Pastora divina

Oh Pastora de l'altura
que gardeu ramats d'estels:
quan sortim a la pastura,
o en la cleda, el llop ens veu,
Vós cuiteu i ja segura
som l'ovella d'Israel.

II

Font eternal d'aigua viva

Font signada, font de gràcies,
que el món gormand no les beu:
passin estius i secades
sempre regala la deu.

JOSEP CASASSA - TASSIS, prev.

:: NOTICIARI ::

A primers de mes es feu pública la notícia d'haver estat designat per ocupar la Seu de Girona el M. I. Dr. Josep Cartanyà, Canonge Arxiprest de la Metropolitana de Tarragona.

Ens escau de saludar ben respectuosament el nou Prelat i en testimoniar-li la nostra adhesió, preguem a Déu que li doni una llarga vida per treballar en bé de la diòcesi i de l'Església.

~*~*~

El dia 16 d'aquest mes es celebraren a la parròquia de Segaró solemnes funerals en sufragi de l'ànima del malaguanyat amic d'aquest Santuari i devotíssim de Santa Maria, don Joan de Noguera.

Hi assistí una gran concurrència de tota la comarca, i entre ella s'hi comptaven nombrosos parents i amics de la família del finat. També foren moltíssims els pobres dels contorns que acudiren a buscar el pa de bona memòria que els fou repartit.

Amb aquest motiu renovem a la senyora vídua i a tots els familiars el nostre sentit condol.

~*~*~

A la carretera de Girona a Olot, terme municipal de Tortellà, s'incendià un auto propietat de Fermí Ribera de Besalú, conduït pel xòfer Francesc Llambrich. El cotxe quedà totalment destruït sense registrar-se cap desgràcia personal.

~*~*~

El dia 10 de gener a Beuda se celebraren funerals en sufragi d'Esteve Torrent i Peracaula.

~*~*~

El dia 14 de gener nasqué a Beuda una nena filla dels esposos Gil Blanch i Maria Serra a la que s'ha donat el nom de Teresa.

~*~*~

El dia 22 de gener nasqué un nen fill dels joves esposos Joan Surroca i Maria Serra de la parròquia de Juvinyà que fou batejat amb el nom de Jaume.

~*~*~

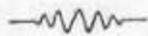
En Martí Guillamet i son fill Josep de la parròquia de Beuda han sofert quiscun una intervenció quirúrgica a l'Hospital de Girona. Gràcies a Déu, estan ja totalment restablerts.

~*~*~

Ha tornat de complir el servei militar el jove de Beuda Isidre Jou i Serra, a la vegada que Joan Boix i Font ha marxat en compliment del mateix deure.

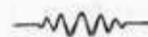
~*~*~

La secció dramàtica del Centre Parroquial de Banyoles durant les festes nadalenques va traslladar-se a Tortellà, on representaren els pastorets «Los pastorcillos en Belén».

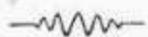

Passa a ocupar el càrrec d'ecònom de Romanyà de la Selva Mn. Salvador Taberner.

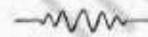
Han estat nomenats vicaris de Garriguella i Caçà de la Selva respectivament els Revds. J. Llauró i Miquel Janoher.

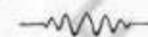
El dia 21 de gener fou portada a rebre el Sant Baptisme a la parròquia de Beuda una nena filla dels joves esposos Joan Tries i Carme Armadà. Se li posà el nom de Maria.

El dia 28 de gener la parròquia de Beuda feu la conclusió del Novenari d'Animes que fou predicat pel missioner de Banyoles Mn. Lluís Gelpí.

El dia 28 de gener tenia lloc a la ciutat d'Olot una gran diada diocesana de les Federacions de Joves Cristians de Catalunya.

El dia 20 de gener celebrava la festa de Sant Sebastià la parròquia de Beuda amenitzant-la l'orquestra «La principal» de Tortellà.

Els dies 22 i 23 les parròquies de Maià i Besalú celebraven la festa de llur patró Sant Vicenç.

Necrològiques

Tenim esment que a les nostres comarques han traspassat:
Joan Bartrolí, a Beuda.

Mn. Joan Ametller, a Palau Sacosta.

Mn. Josep Jordà, rector de Sant Gregori.

Pere Pujoldevall, a Batet.

Narcís Dalmau, a Caçà de la Selva.

Mn. Albert Quintà, a Campmany.

Jaume Plana i Reixach, a Beuda.

Preguem a Déu per les ànimes d'aquests fidels.

Heu's ací tres prestigis pairals que donen fesomia pròpia a la nostra terra. Per la taula, pa de blat; per la llar, llenya d'alzina i per la petaca del bon fumador PAPER CARLETS.

Pensió **CAMPÍ**

(antic «refectorium» del
Casal de l'Exercitant)

CANUDA, 4—BARCELONA

a càrrec del fondita

GERONI CAMPÍ

Habitacions amb aigua corrent
Quartos de bany — Dutexes
Abonaments

Apats a 3, 4 i 5 ptes. (vi comprès)

Céntrica - Seriosa - Econòmica

Canuda, 4 — Telèfon 22931

(Antic Casal de l'Exercitant)

No en cerqueu d'altra en anar a
BARCELONA

NARCÍS FIGUERES I REIXACH

METGE

**CIRURGIA GENERAL
I RAIGS X**

GIRONA

RAMBLA LLIBERTAT, 26

OBRES DE PERE VAYREDA

**EL PRIORAT DE LLADÓ
I LES SEVES FILIALS**

**SANTA MARIA DEL MONT
(NOTÍCIA HISTÓRICA D'AQUEST
SANTUARI)**

**ES VENEN A TOTES
LES LLIBRERIES**

SANTA MARIA DEL MONT

BUTLLETÍ MENSUAL

FRANQUEO CONCERTADO

Masó, imp. — Girona

GUIX

d'en Noguer de Segaró

Guix blanc d'alabastre

Alabastre en blocs per a escultura

Fàbrica: SEGARÓ

BESALU (Girona)

Agent de vendes: **CASA AYMAR**

SANT CELONI

Telèfon, 5